

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Forfatterens Liv og Levnet af hans Fætter

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 228. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893710950800/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Og sommetider, hvor de burde gaae,
 Til andres Qval aldeles stille staae;
 Som fra det eene til det andet vandre,
 Smaa Glutter mellem Duffetøter lig,
 For, som de kalde det, at more sig,
 Og faae, med Narreriens Drengesvæbe,
 Den doorne Tidens Hest til i Galop at løbe!
 Al! at jeg kunde banke den i hver,
 Som finder, Tidens Traad for lang hant er,
 Og næsforn stræber, den at lægge sammen
 I Gæstebud, Aftjer og Tobak,
 Balletter, Kæsefarter, Kort, og Snaak,
 Og fiive Søndag-Selskabs tungne Gammen!
 Al! at jeg kunde banke den i hver,
 Som paa forvorne, nattegamilc Dinger
 Sig selendes mod Evigheden svinger;
 Som troer, paa giennembidte Gaasestier
 At svæve Eysels høie Throne nær,
 Og mellem Sole med fortryllet Øre
 Pleiadernes Musik til Engles Sang at høre;
 Som hisset, i Begeistnings Maffepie
 Med hine tidt prostituerte Vi,
 forglemmer hvad paa Jorden er at giøre,
 Og drukner Tidens Muus*) i Sværmerie
 Med Laurer, Lotter, Minner, Marianer,

*) Tempus edax rerum. Det er bekiendt, at Tiden gnaver alle Ting; man kan derfor ret passende ligne den ved en Muus. Min Fætter synes ellers at have staaet dette Billede hos een af de forvorneste Digtere i den høie Poesie, hvis Navn jeg ikke erindrer, og hvis Dærfer desværre alle ere tabte. Stedet, jeg sigter til, lyder saa:

Tidens hungrige Muus sca længe paa Melfreieus Ofte
 Gnave, til, lidt efter lidt, de smuldrer; men Evigheds Kispus
 Snapper, een efter anden, tilsidst de gnavende Tider --